Wróćmy do przystanku, stamtąd pod górkę w lewo idziemy,
Za kilkaset metrów do dawnego cmentarza dojdziemy.
Są tu pochowani ateiści i grekokatolicy,
Na nagrobkach znajdziesz nazwiska w cyrylicy.

Idź do końca cmentarza, w lewo na skos,
Nie będziemy Cię tutaj wodzić za nos!
АНТІН КОЛОДІЙ, znajdź nagrobek tego pana,
Data [ ] na płycie jest wypisana.

Starych nagrobków tu nie brakuje,
Jest krzyż żelazny, co obok góruje,
Dalej też grobowiec nieoznaczony,
Los okolicznych mieszkańców tu zakończony.

Wracamy znowu do skrzyżowania,
Teraz skarbu szukać będziemy, bez zatrzymania!
Coś Aleksander milczy, chyba chrypka go złapała,
Pewnie Trzy po Trzy plótł i kara go spotkała.

Do skarbu podążamy ostatnią odnogą,
Za przystankiem, obok sklepu, idziemy drogą.
Jest ona szutrowa przez pola prowadzi,
W lasach gdzieś tu wilki mają swój składzik.

Ponoć też kiedyś tu diabeł był widywany,
Jak ganiał przez lasy i tutejsze polany.
Nikt tego nie potwierdził od dawna,
Inaczej nasza wieś byłaby już sławna!

Spacer nas dłuższy czeka, kilometr około,
W nagrodę skarb znajdziesz, będzie wesoło!
Gdy dojdziesz do polany ze ściętymi drzewami,
Przed sobą zobaczysz wzgórze z wiatrakami.

Stań na skrzyżowaniu, w lewo się zwróć,
Oblicz liczbę kroków, nie ma co w ciemno pruć.
Od większego roku mniejszy odejmujemy,
Kroczki rób malutkie, wprzód maszerujemy.

Odliczanie skończone, po lewej wejście do lasu,
Idź w jego stronę, nie marnuj czasu.
Skarb dobrze ukryty wśród gęstwiny,
Zrób kilka kroków i wejdź głębiej, nie miej takiej miny!

Pięknie Ci dziękuję za czas razem spędzony,
Odwiedzaj częściej nasze piękne strony.
Starsi panowie dwaj mówią „do widzenia”,
Aleksander tylko macha, bo głosu dalej nie ma...

Hasło questu:

1 2 3 4 5 [ ] 6 7 [ ] 8 9 10 11 12 13 14 [ ]

15 16 [ ] 17 18 19 20 21 22 [ ]

Miejsce na skarb:

Masz już skarb? Graj dalej!

Wejdź na **www.questy.org.pl:**

- załóż konto i dodaj do niego ten quest
- korzystaj z 850 questów w Polsce
- zdobywaj odznaki questowe
- @questywyprawyodkrywcow
- pobierz aplikację z questami tutaj =>

Android iOS

Opracowanie questu i projekt graficzny ulotki:

Natalia Szymonowska, Adam Jarzębski, Paweł Ficek
Fundacja Mapa Pasji

Opiekun questu:

Urząd Gminy w Bukowsku,
e-mail: sekretariat@bukowsko.pl, tel.: 13 46 74 015, 13 46 74 024

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”.

Fundacja Mapa Pasji

Instytucja Zarządzająca PROW 2014-2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Materiał opracowany przez Gminę Bukowsko, współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach poddziałania 19.2 „Wsparcie na wdrażanie operacji w ramach strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność”, w ramach inicjatywy LEADER, Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

QUEST gra terenowa

Starsi panowie dwaj i spacer po Dudyńcach

3 km

2 godz.

Tematyka:

Spacer prowadzący przez Dudyńce – podkarpacką wieś o bogatej historii i z licznymi ciekawostkami.

Gdzie to jest:

Dudyńce leżą w województwie podkarpackim, nieopodal Sanoka.

Jak grać:

Quest jest zawsze dostępną grą terenową. Wystarczy uważnie czytać wierszowane wskazówki, rozwiązywać zagadki, by otrzymać końcowe hasło do skarbu – pamiątkowej pieczęci.

Miejsce startu:

Na niewielkim parkingu przy cmentarzu w Dudyńcach.

GPS: 49.539303, 22.087158

Któż to moją wieś, Dudyńce, odwiedza?
Czy przygnała Cię tu jakaś tajemna wiedza?
Jestem dawnym wsi właścicielem,
Będę przewodnikiem oraz przyjacielem!

Dudyńce bogatą historię za sobą mają,
Ich początki 1372 roku sięgają.
Dudincze selo, tak nazwa pierwsza brzmiała,
Do kapelana Macieja wieś wtedy należała.

Do czasów wojny wieś 150 numerów liczyła,
I tylko jedna rzymskokatolicka rodzina tu żyła.
Resztę stanowili grekokatolicy,
Których w ramach Akcji „Wisła” wygnano z okolicy.

Ruszajmy już w drogę, zagadki czekają,
Dudynieckie zakamarki tajemnice swe odkrywają.
Zacznijmy na placu obok cmentarza,
Jego historia okazję do zagadek stwarza.

Za bramką idź w lewo, pod tują jest pomnik spory,
Na nim matka z dzieckiem i krzyżem dla podpory.
Tu spoczywam ja, questu przewodnik,
Zygmunt Ścibor-Rylski – dawny wsi kierownik.

Spójrz na me zdjęcie, dosyć gość przystojny,
Garnitur, krawat i zarost też dostojny.
Zmarłem (brrr...) w [ ]17 _ _ _ _ _ _ _ [ ]5 _ _ w 1898 roku,
Na XX wiek nie doczekałem przeskoku.

Z podobnych lat nagrobek Kotulskich pochodzi,
Gdy im się zmarło, nie byli już młodzi.
By ich odnaleźć, stań tyłem do pomnika mojego,
Szukaj krzyża na postumencie białego.

Na nim szara tabliczka, _ _ _ [ ]11 _ [ ]7 i Wincenty,
Świat opuścili, gdy ledwo XX wiek był zaczęty.
Z cmentarza wychodzimy, idziemy w stronę kościoła,
Opowiada o nim legenda i główna rola... woła!

Ponoć, gdy materiały na budowlę wożono,
Woły nagle uklękły - „tu będzie kościół” - zgodnie stwierdzono.
Przed kościołem dzwonnica z trzema dzwonami
I wyrytymi też na nich różnymi imionami.

„Imię moje _ [ ]6 _ [ ]16 _ _ ” - na tym po lewej widzimy,
Po prawej z kolei Maria, gdy dobrze się przyjrzymy.
W czasie II WŚ kościół został uszkodzony,
A co ciekawe – tunelem z cmentarzem jest połączony!

Partyzanci go wydrążyli, często zeń korzystali,
Gdy z okupantami krwawe walki staczali.
W kościele jest obraz św. Walentego,
patrona chorych na padaczkę, z cudów znanego.

Uzdrawiał on z chorób i ciała wątłości,
W oknie jest witraż w dowód wdzięczności.
Przed wejściem krzyż zobaczysz, na nim też data,
Nie sięga daleko do początków świata.

17. dnia miesiąca stanął krzyż na jesień,
w dacie sprawdzisz, że był to _ _ [ ]10 _ _ _ [ ]14 _ .
Gdy wyjdziesz przez bramkę, w prawo rzuć okiem,
Jest tam tabliczka i dąb, co zachwyca urokiem.

Major Wojciech [ ]1 _ _ _ [ ]19 jest wymieniony,
Którego domem rodzinnym były nasze strony.
Przez _ _ _ [ ]8 w [ ]4 _ _ _ _ _ _ został rozstrzelany,
w Bukowsku i Dudyńcach o nim pamiętamy.

Raz jeszcze spojrzyj w stronę kościoła,
Jeszcze jedna zagadka o uwagę woła!
Nad wejście popatrz, dalekowzroczne ćwiczenie,
Rok [ ] oznacza budowy zakończenie.

Tu też dopowiem, kto stał za budową,
Leopoldyna z Rylskich Horodyńska była tą osobą.
Idźmy teraz dalej, aż do skrzyżowania,
Idziemy w prawo, mamy chwilkę dreptania.

Wnet kapliczkę zobaczysz po lewej stronie,
Przed nią zawsze swą głowę na chwilę skłonię.
Być może jest ona pamiątką po dawnych latach,
Gdy Łemkowie tu mieszkali w drewnianych chatach.

Idźmy dalej, po prawej widzisz budynek nowy,
Kiedyś był tu PGR, a dziś Dom Ludowy.
Przy nim też plac zabaw i owad dość spory,
Ciekawe, czy jest do zabawy skory...

Spójrz na regulamin dość długiej treści,
W mojej starej głowie już się nie pomieści.
Gmina _ [ ]2 _ _ [ ]12 _ _ _ jest jego właścicielem,
Okoliczne dzieci mają tu zabawy wiele.

Idźmy dalej, kolejne skrzyżowanie przed nami,
Spotkamy tu poetę, pana z wąsami.
Na przystanku mu się trafił obrazek urodziwy,
Choć to już dziadzio, tak jak i ja siwy.

To Aleksander Fredro, pewnie jest Ci znany,
Kiedyś w tych stronach często był widziany.
Hej, Aleksander! Dołącz do questowiczów w akcji,
Na pewno nie masz często takich atrakcji!

Zachęć Aleksandra, nie będzie żałował,
W międzyczasie sprawdź, kto mural namalował.
Po obu stronach jest data i nazwisko:
2023 _ _ [ ]3 [ ]18 _ [ ]22 _ _ _ – zdolne chłopisko!

W okolicy jest on znany, maluje „deskale”,
Dawnych mieszkańców prezentuje wspaniale!
Za skrzyżowaniem na wprost jest wzgórze niewielkie,
Co tam było? Rozwiejmy wątpliwości wszelkie.

Podejdź bliżej do uroczej kapliczki,
Do niej przymocowane są dwie tabliczki.
Matko Boża, Maryjo _ [ ]13 [ ]21 [ ]15 _ _ _ _ _ _ _
Módl się za nami – prośba na górnej wypisana.

Dolna opowiada, że kiedyś _ _ [ ]9 _ _ _ [ ]20 tu była,
Do roku 1986 wzgórze zdobiła.
Teraz stoi w Komańczy, w całości przeniesiona,
Na jej pamiątkę ta kapliczka wzniesiona.